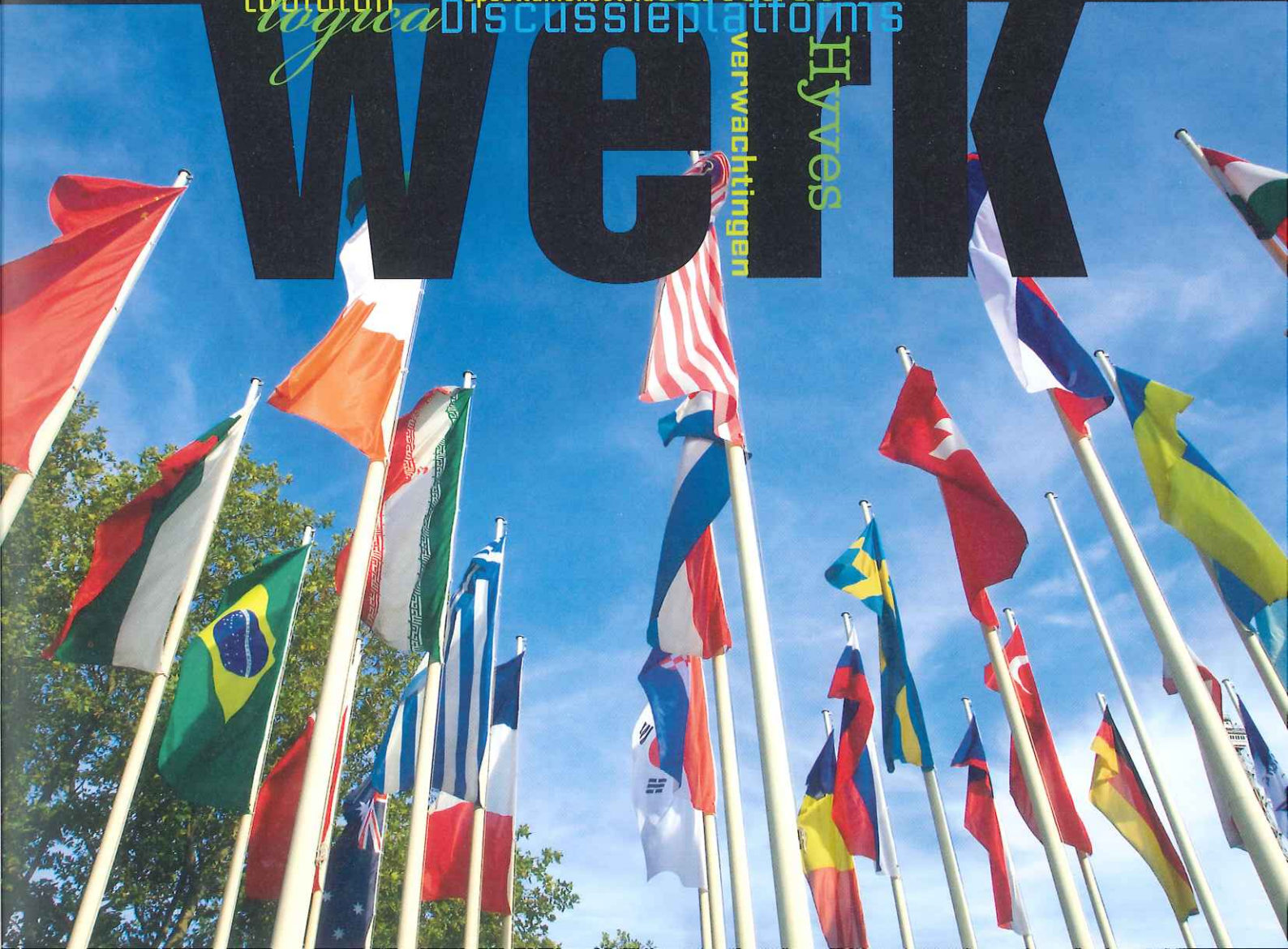

Burgers in Mijddrecht participeren niet meer
Dijk van een landschap
Meedoen met de overheid, meedoen met de burgers

Land werk

Organiseren
Besluitvorming
Logica
Special participatie
Speeltuinenbeleid
Discussieplatforms
Compromissen
Verwachtingen
constitutief
Hyves
Frustratie
Lokaal

Maatwerk
Faciliteren

Beeldend

Besluitvaardigheid
Traject

Overeenkomsten

Wensen

Ontwerpvisie

Vertaler

Inspraak- en bezwaarprocedures bieden de mogelijkheid invloed uit te oefenen op plannen. Maar wat doe je als het gebied dat je lief is buiten de formele planprocedures valt? Een band met een gebied is een sterke drijfveer om verantwoordelijkheid te willen nemen. En dat is nu precies wat er in en om het havengebied in Zutphen gebeurt.

Zutphens verscholen havengebied

De gemeente Zutphen heeft plannen voor de revitalisering van een industriegebied De Mars ten noorden van de historische binnenstad. Het daaraan grenzende natuur- en watersportgebied neemt de gemeente niet mee in die plannen. Een gemiste kans vindt de Zutphense Roei- en Zeilvereniging Isala. Het zou een enorme meerwaarde kunnen

opleveren om er een integraal plan van te maken. Daarom startte Isala in 2010, met ondersteuning van de Wetenschapswinkel van Wageningen UR, een proces om samen met andere gebruikers van het gebied (watersportverenigingen, Hanzestedensloep, museumhaven, woonbootbewoners, pachter en grondeigenaar) na te denken over een

toekomst van deze IJsseluiterwaarden in relatie tot het industrie- en bedrijventerrein de Mars, Natura 2000 en Ruimte voor de Rivier. Startpunt voor Isala was: Wij willen we wat, maar wat wil de rest eigenlijk? En wat kunnen we voor elkaar betekenen? Vallen onze wensen en ideeën samen, of juist niet? Waar begin je en wat moet het opleveren?

Roeivereniging Isala in haar thuishaven met op de achtergrond industriehaven de Mars. Foto: Jeroen Kruit.

Tijdens een eerste gezamenlijke bijeenkomst hebben we alle ideeën op tafel gelegd en gezocht naar overeenkomsten en gemeenschappelijke wensen

Alle ideeën op tafel

Landschapsarchitecten die in zo'n proces stappen moeten zich bescheiden opstellen. Ze zijn niet per definitie creatiever dan de gebruikers van een gebied. Landschapsarchitecten kunnen in verschillende rollen bijdragen aan de uitdaging om samen met de gebruikers een omgeving te ontwikkelen tot een plek voor nu en in de toekomst. In de voorverkenning werd meteen al duidelijk dat dit initiatief van Isala gevoelig lag omdat alle partijen weer andere soms tegenstrijdige wensen en ideeën hebben voor het gebied. We hebben dan ook vooral ingezet op het leren kennen van elkaar en

het bouwen aan vertrouwen. Eerst hebben we de betrokkenen individueel gesproken en al hun wensen en ideeën geïnventariseerd. Tijdens een eerste gezamenlijke bijeenkomst hebben we alle ideeën op tafel gelegd en gezocht naar overeenkomsten en gemeenschappelijke wensen. In dit proces hebben de betrokken bureaus vastgesteld dat hun activiteiten en aanwezigheid essentieel zijn voor het duurzaam ontwikkelen en borgen van de waarden van het gebied. Een gebied dat, gelegen naast zware industrie en bedrijvigheid, opvallend hoog gewaardeerd wordt om zijn natuurlijke karakter, rust, ruimte en vrijheid.

Vervolgens hebben we de ideeën vertaald naar scenario's voor het gebied en die hebben we uiteindelijk weer besproken op een drukbezochte en goed georganiseerde zaterdag. De uitkomsten van deze laatste discussie hebben we als landschapsarchitecten weer opgevaardigd tot een ontwerpvisie.

Gesprekspartner

De bij het traject betrokken partijen zijn achteraf zeker te spreken over het initiatief van Isala. Ze willen samen werken aan een mogelijke toekomst waarin vooral vanuit het huidige gebruik naar de uiterwaarden en dijk van De Mars wordt gekeken. Goed nieuws is dat de Koninklijke Nederlandse Heidemaat-

schappij, voortbouwend op het gegroeide enthousiasme, een vervolg gaat faciliteren. Dit vervolg is erop gericht de partijen, die allen een eigen cultuur hebben en willen behouden, te helpen zich als een geheel naar buiten te profileren. Om zo een duidelijke en krachtige gesprekspartner te worden voor gemeente, waterschap en Rijkswaterstaat. De uitdaging is om vanuit de gedeelde trots voor het gebied tot oplossingen voor individuele zorgen en wensen te komen. In dit soort trajecten is het belangrijk dat landschapsarchitecten nieuwsgierig zijn naar de verschillende partijen. Ze moeten, uitgaande van de doelen, de juiste processen kunnen organiseren. Ze moeten in werkbijeenkomsten helder en duidelijk communiceren en gesprekken kunnen leiden. En - niet onbelangrijk - een beeldende vertaler zijn van wensen en ideeën van anderen.

Jeroen Kruit is landschapsarchitect en werkt als onderzoeker bij Alterra, Wageningen UR. Iris Zwartkruis is Masterstudent landschapsarchitectuur bij de leerstoelgroep Landschapsarchitectuur van Wageningen UR.